

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at two shillings a year, payable in advance.

நா. புத்தகம் சந்திசை யிக.) ரூ. அளவு (வரு). வைகாசி மீ. அன்று— ம. தேதி வியாழக்கிழமை Thursday, June 10, 1847. [Vol. VII. No. 11.]

TERMS OF THE PAPER.

The Terms of the Paper, will be half the former charge or of two shillings a year.

Prepayment will be required in every case. To Subscribers who receive the Paper by mail, the terms will include the postage, which we are obliged to prepay at the rate of one penny each number. To them therefore, the price of the Paper will be—four shillings a year.

The difficulty of remitting small sums from distant places may be obviated by five subscribers uniting their subscriptions and remitting them together in a single pound note.

The names of Subscribers will be published; and all receipts of money will be regularly acknowledged on the last page of the Paper.

Subscribers on the Continent may receive the paper at four shillings a year; their papers having to be sent by mail, and a postage of one penny, being prepaid on each. This is exclusive of Continental postage.

Agents are requested to receive no subscriptions except in conformity with the above terms.

Advertisements will be inserted as heretofore at the rate of one penny and a half each line, reckoning the type at Brevier size or seven and a half lines to an inch.

All Notices of Deaths and Marriages will be chargeable as Advertisements.

Communications should be post paid to receive attention.

CHUNDICOOPLY—Mr. W. SANTIAGOPIILLY.

POINT PEDRO—Mr. G. H. HALLOCK.

JAFFNA—THE MISSIONARIES.

TRINCOMALEE—Rev. J. WALTON.

KANDY—Mr. L. LAWTON.

BATTICALOE—Rev. J. GILLINGS.

MADURA—Rev. C. F. MUZZY.

DINDIGUL—Rev. J. RENDALL.

TRANQUEBAR—Mr. G. W. COE.

MADRAS—P. R. HUNT, Esq.

நாற் சமய கோளரி.

முன்றும் காண்டம்.

இன் மெய்யான சவாமியுடைய அசரிவின் சுபாப இலட்சணங்களுக்கும் போய்யான பரப்பிரமாவுக்கும் நலப்பிரமாவைச் சேர்ந்த நான்கும் பி ரமாத் துழைப்பிரமாத் து அரி சிவன் சத்தி முதலான வர்களுக்கும் அத்தேயவ லட்சணமில்லையென்றும் அவர்களுடைய வையையும் பணிக் கிற து ஒன்றான பராவர வஸ்துவைத் தொழுகிறதல் லெவென்பதை யுங் குறித்துச் சொல்லியது.

இரட்டையாசரியவிரும்பும்.

மலர்தவையுலகமாய்க்கியழல் காற்று வானகத்துள்ளவையெல்லாம்வகுப்பொடுவமைத்ததாண்டொழிக்கவுமடையா வல்லமை ஞானமுமென்கும்—அவர்தலு நலமுமாரமையுமுடைய வந்த நாயகவையெ யர்ச்சித் தகமொழித்தயலோர்க்கண்டொடு நலஞ் செ ய், தவனியிருக்கியவெல்லாம்—புலர்தலும் போக்கிப் பாகி புத்தப் பூருவவடவீது வழவி புத்தியும் பலமுங் குறைந்தமென் புதல்வர்பொந்தியுமுள்ளகளாய் நிலைமை—இலர்தலை தவறியுய்திறந்தவர்களைன் பதற் கேதீர் வழக்கல்லா விச்சுள்ளிறுமாலிருவரைப் பணிந்தா லேகனைத் தொழுவதாயினோ.

என்பதில் மலர்தவையினையுடையபூவுலகஞ் சமுத்திரம், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் அவற்றின்கண் ணுள்ளவைகளை உயிர்த்தையும் அழகாய்ச் சீருட்டித் து உருவாக்கியவையும் அவசரமற்றதை யொழிக்கவு ம் பிறரால் அனுபவிக்கக்கூடாத வல்லமை அடையாத ஞானம், அடையாத சருவாந்தரியமீத்துவம், அடையாத நன்மைத்தன்மை மாறாமையையுஞ் சுபாபத்தைப் பொருந்திய அந்நந்த நாயகனை யாவராலும் அளவிடப் படாமல் எப்பொருளுக்கும் இறையவனு யிருக்கிற பராபரவண மனித சாதி அருச்சனை பண் ணிப்பாவ நாசரால் பாவத்தை யொழித்துச்சுன்மா ரிக்கராய் நடந்து குறைச்சலுள்ளவர்களாய் அடுத்த வர்களுக்கு நாசீவ தயலோடு நன்மை செய்து பூயி லில் வரும் கன்மத்தைப் போக்கி முதலாயடைவதற் கு இது பூருவத்தாரகளுடைய மார்க்கமாயிருந்தது. இ தவையுடையபூவுலகம் புத்திபலமுங்குறைந்தவர்களுமாய் பெண்சாதி பிள்ளைகள் சரிமுடைத்தானவர்க ளுமாய் அவர்களுக்கெழுதப்பட்டிருக்கிற விருத்தாந்தப் படி நிலைமையில்லாமற் றவலத்தவறி வாழ்ந்து இறந்துபோனவர்களைன்பதற்கு எதிர்ப் பேச்சில்லாதவ ர்களும் சிவன் விஷ்ணுவும் என்கிற இரண்டு மனித இராசாக்களை இப்பொழுது பணிந்தால் அது முன் சொன்ன இலட்சணங்களுடைய ஒன்றான பராபர வஸ்துவைத் தொழுகிறதுப் பவந்தருமாவென்பதைப் பற்றிக் காண்பிக்கிற கவனிப்பு.

சருவத்தையுஞ் சீருட்டித்துருவாக்கிக் காப்பாற்றி வருகிற பராபரவஸ்துவாகிய கர்த்தர் ஒருவரே உண் டென்றும் எங்கள்முன்னோரும் ஞானகருஞ் சித்தா திகளும் இந்துமார்க்கச் சதர்வேத சித்தாந்த அந்த ணச் சபையாரவணவோருஞ் சொன்னதுமுண்டு. ஆ னால் எங்கள் முற்பிதாக்கள் அவர்களைப் பயித்தியக் காரரென்று சொன்னதினால் நாங்கள் நாடோடிகளுக் கேற்றக நடக்கிறோமென்று புத்தியுள்ள தமிழர் சொ ல்லுகூர்களைல்லவா? அதை அறியாதவர்களுக்குப் பிரயோசனமாக அவர்களின் சிலரை இங்கே சாட்சி கொண்டு வருகிறது யாரெனில், திருவள்ளூர்புறந் து முதலாம் அக்காரம் கடவுள் வாழ்த்தல் முதலான வைகாரி களாக.

க. அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி பகவன்முதற்றையுலகு.

ஏது. எல்லாநூலாதாரமும் அகரத்தை முதலாக வுடையதுபோல சர்வலோகமும் ஆதிபகவனாகிய நி த்திய கடவுளை முதலாக உடையனவேன்றிந்து கோள்க.

உ. கற்றதனுலாயபயனென்கொல்வாலறிவ னற்றுடொழாஅரெனின்.

ஏது. சத்த அறிவாயிருக்கிற கடவுளுடைய நல் லபாதங்களை வணங்காதவர்கள் கற்ற கல்வியினு ல் பலன் ல்லவையென்றிந்துகொள்க.

எ. தனக்குவமையில்லாதானுள் சேர்ந்தார்க்கல் லான்—மனக்கவலை மாற்றலரிது.

ஏது. தமக்கொப்பில்லாத கடவுளுடைய பாதங் களைச் சேர்ந்தவர்களோழிய மற்றவர்கள் தங்கள் மனைக் கவலைகளை மாற்றுகிறது கூடாதென்றிந்து கோள்க.

சுன்மமெட்டின் துணமும் மருந்தும். வலிதன்மம்.

பண்டமென் வயிற்றைப் பற்றிப் பலபலவலிக்கை யாலுங்—கொண்டு நின்றோங்களைத்தைக் குவட்டி யே யெடுக்கையாலு—மண்டியகாயம் வற்றி மயக்கி யே யுலற்றல்செய்யும்—வண்டுசேர் துழலினுளே வலிதன்மமறிந்துகொள்ளே.

உய. மறந்திடுமென்னந்தன்னை வயிற்றினில்வலியுந்தோ ன்றுஞ்—சிறந்திடுங்கஞ் தன்னைநீ தேடுங்கொள்ள னொட்டாது—இறந்திட்டுத் தயர்ந்தோன்று மெங்குமே வலியுண்டாது—வறண்டுடல் மலமுங் தீயும் வலிதன் மவாயுயுமோ.

வந்த உந்திதவணவலிக்கும் வயிறு கழியும் உவாந்தி க்கும்—நொந்தே மேனி வரண்டுலர்ந்து நோவு யித் து வலித்து நொந்து—தந்தால் மருந்துதவணமற்றும் த றுகாதுயரம் மிகவுண்டாம்—வெந்தே யொரிந்து போம எவும் விடாதே அம்மா வலிதன்மம்.

உஉ. வந்திடுன் வலியின் தன்மம் வயிற்றையேபுரட்டி நி ற்தும்—முந்தியகரிமுகந்து மோதகமவலென்றெனடை —வெந்திடும்பாற்தமம்பு மேலேயேநீவேதித்துச்—சந் தணிமுலையினுளே தானங்கள் பலவஞ்செய்யே. உஉ. சூதங் கழஞ்சு செந்தியுள்ளி துலங்குகாயமிருகழஞ் சு—சீதமடங்குகளளிப்பால் சிந்துவார்த்திலைச்சா னற்றிற்—போதவரைத்தத்துக் கள்ளிப்பால் பொருந்த வறந்துகழும் பாக்கீ—மாதேயுண்டால் வலி தன்ம ம் வலிமைகுறைந்தேயோடுமே.

இரத்ததன்மம். இரத்தமாங்குன்மமாக இதுசெய்யுங் குணத்தைக்

* அன்னையும் பிதாவும் முன்னறிதெய்வமென்று பெரியோர்கள் உரைத்திருக்கிறதெப்படியென்று கே ட்பீர்களானால், இது வேறே வார்த்தையில் அத்தி மாயிருக்கிற பராபரத்தீர் (பராபர உலகவினில்) பர மும் (உலகமும்) பரத்தீர் சிவமும் (ஆதிமன்தகைய சிவனும்) சிவத்தீர் சத்தியும் (ஆதிமன்தகைய சிவ னுடைய பெண்சாதியான உலக மாதாவும்) தோன் றிறென்பார்கள். பரமாகிறவானம் இது அக்கியா னிகளும் ஞானிகளும்மேலுள்ள புத்தகங்கள்லே தே வ நாமமாயிருக்கிறதாகவும் மற்றவைகளுந் தோன்ற ற்றென்கிற பேச்சாயிருக்கின்றது. இதைத் குறித்துத் தரங்கம்பாடி திருச்சபைச் சரித்திரம், ௩௮ம் ஏடுசேர்வைமொழி ஆதிக்காரவைல்லரென்ற சங்கதியையும், தான். ச. உஉ. க. மக்கபே. ௩. யஅ. யசு. லூ க்காயுடு. யஅ. உஉ ல் அறிக.

கோளாய்—தீருத்தமாயழகுவாரா தீரண்டுக்கெற்பன் போலாதும்—வருத்தமாயிருக்கும் மெய்யில் வந்துதா னேறும்மீறு—முரத்ததோர்முலைக்கண்டன் லுறும் யிரொழக்கமுண்டே.

உண்டதோராண்டுசென்றுலுக்கந்துபிள்ளையல்லக்—கொண்டும் வியாதியென்று கூறினர் முன்வர் முன்னாள்—அண்டியுங்குடரேபோலவழக்கியே சிதலும் வீழும்—பண்டிளேவிந்தமல்லாற் படுஞ்சிதல் நாற் றநாமும்.

மீனன்சீகருகமறித்துதென்றால் வெறியாமரக்குவே ண்காரம்—முன்னீர்மீனகு பெருங்காயம் முயரின் கவ ரினுறும்மலரு—நன்னீர் மருந்து நிறைசமனும் நன்றி யரைத்தேயமுழாதி—வென்னீர்கலக்கியருந்துவிரால் விடையாமென்றார் விடையாரே.

நல்லோர் விரும்பும் பெருமருந்து நறுவில்சாரணை கொடிவேலி—சொல்லாரெருக்கம்பா ல்கள்ளித்துளி ருங் கருவேலிவையுடனே—யெல்லோர் விரும்புஞ்சா திக்காயிந்துசீரம் வசம் புள்ளி—வல்லீரசமோதகயி வைகள் மருவிய்கழஞ்சுதான் பொடித்தே.

மருவியிவையோர் கழஞ்சுகொண்டு வகையாய்க் சடுக்கிப் பொடியுழக்கி—திருவேதருமெட் புண்ணுக்கீத் திகையாதித்தருச்சரிசூட்டி—யரையீர்சுண்டைக்கா யளவாயந்திவிடாந்துநல்லெண்ணெய் யுரமாய்த்தோ ய்த்துத்தீர் பிராலோகம்மீரத்ததன்மமுமே. உஉ.

புறச்சமய வரலாறு

(உலோகாயுதன்) தீருமகள் புத்திரனாகிய மன்மத னே தெய்வமென்பது, (அருகன்) அருகனேதெய்வ மென்பது, (புத்தன்) புத்தனேதெய்வமென்பது, (மீ மாஞ்சன்) கன்மமே தெய்வமென்பது, (மாயாவதி) பிரமமேதெய்வமென்பது, பாஞ்சராத்திரி, சீமீமண நா ராயணனே தெய்வமென்பது இப்படியே ஆகமங்களி லே சொல்லியிருப்பது. இப்படிச் சொல்லும் புறச் சமயங்களாரும் பொது விதியாக இராசாக்களுக்கு உரித்து. உதாரணம் கந்தப்பராணத்திலே வியாழ கு ரு உலோகாயுதமத்ததை இந்திரனுக்குச் சொன்னதி னாலும், திருவிளையாடலிலே பாண்டியன் அருகமதத் திலேயிருந்ததாகச் சொல்லியிருப்பதினாலும், இலக் கையில் கணடியில் இராசாக்கள் புத்தமதமாகவிரு ந்ததினாலும் சகலகன்மமும் இவ்வுலகத்திலேஇராசா க்களனுமதியினால் மடிவுகட்டுகிறதினாலும் அவ்வுல கத்திலே யமதன்ம ராசா சகல சிவன்களுக்கும் கன் ம வழியாக நரக சொற்கத்தைக் கட்டவாயிடுவதின லும் மாயாவாதத்தை வெள்ளிபகவான் சூரனுக்கு உ பதேசம் பண்ணியிருப்பதினாலும் பாஞ்சராத்திரத்தி லே சொல்லியபடி தரும் ராசா விட்டுணுவை விச வாசித்து நன்மையடைந்ததினாலும் இராசாக்களுக் குரித்தென்று அனுமான் தந்தறிந்தோம். உதாரணம், இராமாயணம், வாலகாண்டம், கோசிகன்வரலாற்றுப் படலம், யஉ ம் கவி.

மாதவவெழுந்திலாய் நீ வந்தவெம் படைக்கட்கெ ல்லாம்—கோதறுமுதவண்டி கோவருள் கொள்கை தன் னால்—தீயுதணத்தான்மீக்கசெழுமறை தெரிந் தமேலோர்—மேதகுபொருள்கள் யாவும் வேந்தருக் கென்சைதன் னால்.

இலங்கைத்தீவு வடமா காணம், பரித்தீத்துறை, சத்தியவேதப்பிரியன் அராசஎனா. ப. ப. ௨௨. தே. நீலங்கையெழுத்து.

From Wesley's Hymns. 23d Hymn—"Extended on a cursed tree."

க. சிலுவை மரத்தீல் தொங்கும் தேவ சுதவண நோக்குங்கள் மகிமை இராசா மரிக்கும் அநீசயத்தைப் பாராடுங்கள்.

உ. இரத்தம், வெர்வை, தாசி இவை படிந்த தேகந்தன்னைலே காயங்களும் உண்டே இவை ஏன் சகித்தீர் மீட்பரே?

௩. நீர் பாவஞ்செய்யவில்லையே உமது வாயிலே வஞ்சனை காணப்பட்டதில்லையே யார் செய்திந்தத் தீவினை?

- ச. இதைச் செய்தவன் நான்தானே முண்டமுடிசூடியானியால் அறைந்தும்மை மரத்திலே கோன்றென்றானே என்பாவத்தால்
- ஞ. என்ஞர் சுமக்கப்படாத சுவையைச் சுமந்தோர் நீர் நொந்தீர் என்னைச் சொஸ்தமாக்க நான் வாழ நீர் சாபமானீர்.
- சு. என்னை விழங்குந் சிங்கத்து வாய்க்கு இரையாயிருந்தேன் என்னைச் சாலின் பற்கள் நீன்று மீட்கச் செத்தீர் நான் தப்பினேன்.
- ள. மீட்பரே நீர் செய்த தயை சொல்லமுடியாதெப்படி? தேவீருக்குநான் ஈட்டை, செய்வேன் நான் மாகடனார்.
- அ. நானும் எனக்குள்ள யாவும் உமக்கே யாதீனமாக தந்தமது மகிமையும் விவரித்துச் சொல்பவேனாக.
- சு. நான் உமக்கென்ன கொடுப்பேன் என்ன செய்வேன் உமக்காக உன் தன் தயை பாடிவையென் மனதீர் படிப்பீராக.
- ய. சாந்தந் தாழ்மையான சிந்தை உம்மீற் கற்றுக்கொள்வேனாக; உம்மை வெறுப்போமெல் அன்பை வைத்து இரங்குவேனாக.
- யக. உமதவஸ்தை கண்ணீரென் நெஞ்சை உருக்குவதாக உமது விலாவிலே நான் வந்தடையச் செய்வீராக.

இங்ஙனம், நாகபட்டினம் }
 தூதராக ஆன்.மாசிமாத. } அருள். பொன்னையா பி
 ள்ளை.

உதய தாரகை.

யாழ்ப்பாணம், தூதராகம் (190). ஆன். மீ யல்.

புதுக்கிரகதோற்றம்.

இதைப்பற்றி வம்பாயிலுள்ள ஓர் துரைமகன் எவ்வீடத்தீர் பிரசாரஞ்செய்யப்படும. "தைமஸு" என்னுள் சமாசார பத்திரிகைக்கெழுதுகிறதாவது—எப்படியெனில், ஐயாவே, நேப்பூன் என்னுமோர் நவக்கிரகம் இவ்விடத்திலுள்ள எங்களுக்கு இச்செலவு தோற்றப்பட்ட சமாசாரத்தைப் பற்றியுமது பத்திரிகையை வாசிப்பவர்கள் அறிவருவதோடுவன அவர்களுக்குச் சந்தோஷமென்று நினைக்கிறேன். அது எங்களுக்குண்டாந்தேதியும் ஐந்தாந்தேதியும் காணப்பட்ட பிறகு அதுமுன்னின்றித்ததானத்தை விட்டுப்போய்ந்ததாகத் தெரியவந்தது. மழையெனினுமள காலமானபடியால், அதன் தோற்றம் வெகுநான் எங்களுக்குத் தென்படாமற்போயிற்று. அதை மகா றுட்பமாக இரவிலோரு கண்ணுடியாற்பார்ச்சில், மெத்தத்துலாம்பராய்க் கண்ணுக்குத் தோற்றம்என்றெழுதியனுப்பினார். இதைமேற்கூறப்பட்ட பத்திரிகையின் எட்டிற்றர் வாசித்து, அதற்குமகவுரையாக, ஏரோப்பையில் முதன்முதற்குற்றப்பட்ட புதுக்கிரகமென்றும் வம்பாயிலுள்ள மேற்காட்டிய கடிதத்தை எழுதினவர் அதை முதன்முதற் கண்டவரென்றும் தமது பத்திரிகையிற் காட்டியது முற்றுந் தவறென்பதைப் பின்னால் வருங்காரியத்தினால் அறிந்துகொள்ளலாம். இங்ஙனம் புதுக்கிரகத்தைப்பற்றி அமெரிக்காவிலுள்ள "நேசனல்" என்னும் தூரத்தீட்டமண்டபத்திற்கு முதலாளியாயிருந்த லெவ்றிற்றிந்து மோறி என்பவர் பிறகீட்ட, தூதராகம். ஆண்டு அப்பிமாசம் இருபத்து நாலாந் தேதியளவில் அறிவித்த விபரமாகவது. எப்படியெனில்.

இங்ஙனம் புதுக்கிரகத் தோற்றினைப் பார்த்தால், அது வான சாத்திர சூத்திர அடுக்கில் அதொரு பெரிய நூதனமான காரியம்போலிருக்கின்றது. ஏனென்றால்,

ல், ஏர்சல் என்ற கிரகத் தனது மண்டலத்தில் சுழற்சிகொண்டிருக்குங்காரணம் யாதென்று வெகுசாலமாக வான சாத்திரிகளுக்குத் தெரியவராமலிருந்தது. ஆனாலும் கிரக வலியென்று நினைத்துவந்தார்கள். அப்படியிருந்தமொரு பிறகுசுக்காரத் துரைமகன்து காரியத்தையுய்த்துணர்ந்தனவிட்டறிய வேண்டுமென்று யோசனைபண்ணிக்கொண்டு ஏகாந்தமான ஒரு இடத்திற் போயிருந்து, கிரகமென்ற ஓர் போருவா மனதில் நினைத்துக்கொண்டு அது இவ்வளவு பருமம், அதின் மண்டலாகாரம் இவ்வளவு என்று அதின் மண்டலமும் அல்லது ஓட்டமும் இவ்வளவுகாலத்திற்கென்றும் தீட்டமாய் மனதீற் கிரகத்துக் கண்ணுக்கெட்டாத துலயிலே அக்கிரகம் அசைவாடிக்கொண்டிருக்கிறதாக எண்ணிக்கொண்டார். தனது கோட்டாடு சரியோ பிழையோவென்று பலமுறையுந் தீருட்டாந்தும்பண்ணிப்பார்த்துப் பார்த்து வருகையில், கடைசியாக, அதின் நிலையும், பருமமும், மண்டலமும், அசைவும், அதின் ஸ்தானமும் ஏர்சல்என்ற கிரகத்தினது அந்தமென்று நினைத்துக்கொண்டார். முற்றும் வான சாத்திரிகள் இவருடைய குட்பமான அறிவைக் கண்டு மெத்த அதிசயப்பட்டார்கள். மேலும் இந்தப் பிராஞ்சுக்காரன் வேளின்னறை பட்டினத்திற்கு நேராய் உங்கள் தூரத்திருட்டிக்கண்ணுடிகளைத் திருப்பிவைத்துப்பாருங்களை என்று சொல்ல அவர்கள் அப்படித் திருப்பிவைத்துப் பார்த்தும்பொழுது புதுக்கிரகத்தைக் காண்கிறார்கள். இந்தக்கிரகம் பூமியிலிருந்து முப்பதுகோடி மயில் தூரமாயும் அத்தோட்டம் இருநூறு வருடத்திற்குமேலென்றும், கணக்கிடப்பட்டது.

மலைப்பாம்பு.

வைகாசி மாதம் பன்னிரண்டாந்தேதி பின்னேரம் போலே கற்குத்தா நகரிலுள்ள ஓர் துரைமகன் பெரியபிரமாண்டமானமலைப்பாம்பொன்றைச் சுட்டுவிழுத்தின புதினத்தைப்பார்க்கும்படி அநேகமாயிரக்கணக்கான சனங்கள் பிரதானமாய் அவ்வூரவர்களில் மித்தியானவர்கள் ஓடிவந்துகூடினார்கள். அதைச் சுட்டுவிழுத்திச் சாக்கொலெல்ச் சற்றுநேரத்திற்குமுன்னமே அது ஒருபெரிய காட்டுப்பன்றியைப்பிடித்து நருக்கி விழுங்கிவிட்டது. அந்தப்பாம்பின் வயிற்றை வெட்டிப்பார்த்தபொழுது, அந்தப் பன்றி உருக்குலாந்துபோகாமல் உருவோடே அதன்வயிற்றிலிருக்கக்கண்டார்கள். ஆகிலும் காட்டுப்பன்றி அதிகம் பொல்லாததாயும் பாம்பிலுமதிகம் பருப்பங்கொண்டதாயும் அதுவன் சிறியிருக்காமாய் இந்தப்பாம்பு அதையெடுத்து நேரிட்டு விழுங்கினதென்போல் அவ்வூரவர்களுக்குண்டான ஆச்சரியத்துக்கொரு எல்லையிலலை. அந்தப்பாம்பை எடுத்தனாந்து பார்த்தபொழுது பதினேழடி நீளமும் அதின் சுற்றுப்பருப்பும் ஏறக்குறைய ஒருஅடியும் நாலு அங்குலமுள்ளதாயிருந்தது.

திருக்கோணத்தமலை.

மாத்தவனமுதலிய மலையேற்றமான நாடுகளில் தோட்டஞ்செய்விக்குந் துரைமார் தங்கள் தோட்டங்களுக்குத் திருக்கோணத்தமலைத் துறைமுகத்திற்கு மிடையே தெருவைக்கும்படி கோவரணமேந்தாருக்குஇச்செலவெழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்களென்று தெரியவந்தது. வழமைப்படி கொழும்புக்குத் தங்கள் தோட்டப்பிரயோசனைகளை ஏற்றியனுப்புவதிலுந் திருக்கோணத்தமலைத்துறைமுகத்திற்கு ஏற்றிவைப்பது அதிகம் உத்தமமாய் வருமோவென்பதைச் சொதித்தறியும்படி தோட்டத்துரைமார் நினையம்பண்ணிக்கொண்டு மாத்தவனக்கும் திருக்கோணத்தமலைக்கும் இடையிலுள்ள பாலங்களைத் திருத்திச் செப்பனிட எவ்வளவுபணத் செல்லுமென்றும் தெருக்களையளந்துபார்க்கவும் ஒருவரை அனுப்பவேண்டுமென்று கோட்டுக்கொண்டபடியால், கோவரணமேந்தாரு அத்தற்கு யாதாமொரு தடைசொல்லாமல் அவர்கள் கோட்டப்பிரகாரம் தெருக்களையளக்கவும் பாலங்களைச் செப்பனிடவும் எவ்வளவு செல்லுமென்று மதிப்புப்போடவும்மேசர் இஸ்கின்னத்துரைமவர்களை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இவர் போடும் மதிப்பு மெத்தச் சொற்பமாயிருக்கக் காண்கில், தோட்டத்துரைமார் நினைத்தபிரகாரத் சீக்கீரம்வேலைதொடங்குமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

கொழும்பு.

அமெரிக்காவிலிருந்து உறைந்த நீர் ஏற்றி இவ்விடங்கொண்டுவரும்பொருட்டு கொழும்பிலுள்ள சிறிது துரைமக்களையோசனைபண்ணிப்போனமாதம், உருந் தேதி கோவரணமேந்து விட்டிலவந்து கூடினார்கள்.

இம்முயற்சிக்கென்ற நோக்கமாய்ச் சேர்ந்தபணம் தொழாயிரம் பவுண். அன்றைத்தினம் இவ்விடம் வந்துகூடின சங்கத்தார் உறைந்தநீர் விட்டுவைத்திருக்கும்படி ஒருபெரிய விட்டைக்கட்டும்பொருட்டு அதற்குத் தேவையான பணமெவ்வளவு வேணுமோ அவ்வளவுபணத் சேர்க்கவும் சிறிதுபேரை நியமித்தார்கள் மேலும் முற்றுவெளியிலிருக்கும் கோவரணமேந்தாருயசாலையைக் கோவரணமேந்தாருக்குத் தேவையிலலாத காலமெவ்வளவோ அவ்வளவுக்கு அவர்கள் உறைந்தநீர்வைத்துப் பாவிக்கும்பொருட்டு இச்சங்கத்திற்குத் தலவராயிருந்த மகாராசா அவர்களால் உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டது.

தூதராகம். ஆண்டு வைகாசிமீ உகந் தேதி சனக்கீழமை இலங்கைத்தீவையும் அதைச்சேர்ந்தநாடுநகரங்களையும் ஆளும்படி இராசாத்தி அவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட அதியுத்தமத்துவமகத்துவந்தங்கீய மகாராசாவும் அவர் சமுசாரமும் மற்றும் பரிவாரமும் "காட்டிந்றன்" என்னும் புகைக்கப்பலில் ளேற்றுக் காலியிலவந்து சேர்ந்து இன்றைக்குச் சனக்கீழமை பின்னேரம் நாலுமண்போலக் கொழும்பிலு வந்து சேர்ந்தார்கள். அப்பொழுது முப்பத்தேழாம் பட்டானத்தைச் சேர்ந்த இரணவீரர்களெல்லாரும் அரசுக்கொடுகளைத் தூக்கிப் போகெகளை முழுக்கி ஆற்பரிக்க மகாராசா இரத்ததை விட்டிருங்களைவுடனே பதினேழு பிரங்குகளைத் தீர்ந்தார்கள். அந்நேரம் கணம்பொருந்திய கொலொனியற் சக்கீடுத்தாரும், கொழும்பு விசோப்புவும், கணம்பொருந்திய முதலாம் நீதியதிபதியிடம் பராபரிக்கிறவரும், கணம்பொருந்திய சேனாபதியும், சுப்பிரிங்கோட்டு மற்றும் இராசாக்களும், மந்திராலோசனைச் சங்கத்துத்துரைமாரும், சீவில், மிவ்றெறியென்னும் இராணுவவரிசையைச்சார்ந்த மற்றும் துரைமக்களும் மற்றும் பிரதான குடிசனங்களும் அவ்வெளியில் வந்துநின்றார்கள். மகாராசா இறங்கிக் கொஞ்சநேரத்திற்குப்பாடு மேற்கூறப்பட்ட பரிவாரங்கள் புடைசூழ அரங்கவாயில்அல்லது முற்றுவெளியிக்குப்போய்த்தானராசாத்தியவர்களால் இலங்கைத்தீவுக்கிராசாவாக நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரப்பத்திரத்தைக் காட்டினார் அதைக் கணம்பொருந்திய கொலொனியற் சக்கீடுத்தாரர் உரத்து வாசிக்க இரணவீரர்கள் நாலுமணமுள்ளிற்று பிரங்குகளைத் தீர்ந்தார்கள்.

இதற்குப்பிற்பாடு மகாராசா மந்திராலோசனைச் சங்கங்களும் அறைக்குட்சென்று வழமைப்படி முதலாம் நீதியதிபதிக்கும் மந்திராலோசனைச் சங்கத்தார்தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி முடிக்கும்படி நியமித்திருந்த சங்கத்தாருக்கும் முன்பாகச் சத்தியம்பண்ணிக்கொடுக்கையில் பதினேழு பிரங்குகளைத் தீர்ந்தார்கள்.

பிரசித்தபத்திரம்.

அத்யுத்தம தத்துவ மகத்துவம் பொருந்திய லாட்டுதொழிதன் என்பவரை இராசாத்தியவர்கள் இலங்கைத்தீவை ஆளும்படி நியமித்தனுப்பி இருக்கிறபடியால், அவர் இன்றைத்தினம் மகாராசா உத்தியோகத்தை ஒப்புக்கொண்டு வழமைப்படி சத்தியம்பண்ணிக்கொடுத்திருக்கிறார். ஆகையார் சகலமாரணபோர்களும் எச்சரிக்கையாய் இருப்பீர்களாக. இப்பிரசித்தம் ஆயிரத்தெண்ணூற்று நூற்றத்தேழாம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் இருபத்தொன்பதாந் தேதி சனக்கீழமை கொழும்பிலே கூறப்பட்டது. இராசாத்தியைக் கடவுள் இரட்சிப்பாராக.

பிறதேச சமாசாரம்.

பிறகீட்டப்பங்குன்மாதம், உகந். தேதி மெச்சிக்கோ நாட்டாருக்கும் அமெரிக்காவில் ஐக்கியதேசத்தாருக்கும் ஓர் வல்லுத்தம் இருபத்துநாலு மணித்தியாலமாக நடந்தது. அதிலிருக்கசியாருக்கும் வெகுசனஅழிவு நேரிட்டது. எப்படியெனில், மெச்சிக்கோ கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களின் கொல்லப்பட்டவர்கள்களாய்ப்பட்டவர்களும் ஏறக்குறைய நாலாயிரம்பெயர். அமெரிக்கருக்குள்ளே காயப்பட்டவர்களும் யுத்தத்தில் மடிந்தவர்களும் ஏறக்குறைய ஐழுநூறுபெயர். யாதாமொரு சீர்த்தேற்றம் ஊரிலல்லாமல் தஞ்சும்படி ஆசீத்தியின் கோவரணமேந்தார் கூடியவ்வந் தேனடித்துப் பாப்புவைத் தடைப்படுத்துகிறார்கள். அவ்விராச்சியத்துச் சக்கீடுத்தாரும் இன்னும் அனேகம்பிரதான உத்தியோகலதருந் தாங்கள் நினைத்தபிரகாரம் நடந்துகொள்ளப் பாப்புவானவர்கீற்றில்லவையென்ற நியாயத்தைக்கொண்டு தங்கள் உத்தியோகத் தங்களுக்குவேண்டாமென்று விட்டுப் போட்டார்கள்.

MORNING STAR.

Jaffna, June 10th, 1847.

MODERN MISSIONS.

There are features of the missionary enterprise that well deserve a record in a secular journal. Wherever missions have been planted by the American Board, the influence has been most marked upon civilization and learning, and morality and general virtue. The same is true of other missionary enterprises, wherever they are conducted on the broad and expansive principles of Christian charity. We arrogate nothing peculiar or exclusive to the American Board. It is the beneficent influence of Christian philanthropy acting upon the friendless and forsaken, the ignorant and vicious, of which we speak. We bid all such organizations "God speed." They reflect honor upon our country, and mark the spirit and the progress of the age. They are exerting a powerful influence in softening the asperities of human nature, in staying the madness of passion, and in binding nation together in the bonds of brotherhood and affection. The havoc of war, the clashing of arms, the storming of cities, and the battle-field where thousands "bite the dust in death," may well be superseded by those conquests which diffuse a tide of blessings in proportion to their universality and extent. We feel no hesitation in expressing our conviction that the missions of modern times in their influence and efforts, have done far more to prevent national collisions and the effusion of blood, than all the decrees of kings, and cabinets, and legislative enactments. Once reclaim men from the dominion of vindictive passions, and they will cherish a spirit of kindness and good will toward the entire race. Never, since time began, has there been so long a period of peace and prosperity as since the establishment and vigorous prosecution of modern missions. Who can doubt that nations have been influenced by the spirit of meekness, forbearance, and forgiveness which has been inculcated and enforced in all parts of the world by the establishment of missions! Were there no other good accomplished by their instrumentality, this alone would a thousand fold more than compensate for the labor and expense of planting and sustaining them. —Phil. N. American.

THE POWER OF LOVE.

Love is the best-natured thing, the best complexioned thing in the world. Let us express this sweet harmonious affection in these jarring times; that so, if it be possible, we may tune the world into better music. Especially in matters of religion, let us strive with all meekness to instruct and convince one another. Let us endeavour to promote the gospel of peace, the dove-like gospel, with a dove-like spirit. This was the way by which the gospel at first was propagated in the world. Christ did not cry, nor lift up his voice in the streets; a bruised reed he did not break, and the smoking flax he did not quench; and yet he brought forth judgment unto victory. He whispered the gospel to us from mount Zion, in a still voice; and yet the sound thereof went out quickly throughout all the earth. The gospel at first came down upon the world gently and softly like the dew upon Gideon's fleece; and yet it quickly soaked quite through it; and doubtless this is still the most effectual way to promote it further. Sweetness and ingenuity will more command men's minds than passion, sourness, and severity, as the soft pillar sooner breaks the flint than the hardest marble. Let us follow truth in love—and of the two, indeed, be contented rather to miss of the conveying of a speculative truth, than to part with love. When we would convince men of any error by the strength of truth, let us withal pour the sweet balm of love upon their heads. Truth and love are two of the most powerful things in the world; and when they both go together they cannot easily be withstood. The golden beams of truth and the silken cords of love, twisted together, will draw men on with a sweet violence, whether they will or no.—Cudworth.

RAVAGES OF INTEMPERANCE.

Deliberately look around you, and take, within the circle of your own acquaintance, the dimensions of that misery which intemperance occasions, and sum up the number of dead which it has slain. A friend of mine once gave me the number and the names of a social club of temperance drinkers which once existed in Schenectady, and of which, when young, he was himself a member; and I have remarked, how bereft to fortune, how bereft of reputation, bereft of health, and sometimes even bereft of reason, they have decended, one after another, prematurely, to the grave; until at length, though not an old man, that friend alone remains, of all their number, to tell how he himself was rescued from a fate so terrible, by the timely and prophetic counsel of a pious mother. And I have remarked, too, how those pupils of my own who, in despite of warning and admonition, and entreaty, persisted in the use of intoxicating liquors while at college, have, on entering the world, sunk into obscurity, and finally disappeared from among those rival

actors, once their companions, rising into life; and when searching out the cause, I have, full of anxiety, inquired after one, and another, and another, the same answer has been returned, "He has become, or gone a sot into the grave."—Dr. Nott.

SLAVERY MUST CEASE.

The spirit of the age, and the points of elevation which we have gained in the progress of events, are against the institution of slavery; and that institution is certainly destined to fall. It is a system at variance with the settled views of mankind, and with principles now established, and from which our race is not to go backward. Every thing which has been developed in the long track of ages, and in the revelation of God, about the essential qualities of man, the fact that all are of one race, that the same blood has been shed for human redemption, and that the same is open to all, is against this institution. Everything that has been elicited or established about the dignity of man; the nobleness of the soul, the honor of human nature, the distinction between intellect and matter, between man and the brute is against the existence of this institution. Every blow that has been struck in the cause of liberty, either in this or the old World; every struggle of the Puritans for freedom here, is against the spirit of this institution. Every common school, academy, and college in the land, and all the views which we have adopted, that the human mind, as such, has a right to instruction; all that is sacred in the right of trial by jury, and all our views that every accused man, no matter what his colour, has such a right; all our convictions that the Bible is made for mankind, and is to be withheld from none, and all the deepfelt and inextinguishable convictions which men are settling upon, that every man has a right to the fair avails of his own labor; all these things are against this institution. All settled notions of religion, too, are against it; and it is only by a warfare upon the plain and indispensable principles of the Bible, that it is maintained.

From these fixed points in regard to liberty, education, trial by jury, the right to read, and the right to the avails of labour, our race do not go backward. These are matters fully settled now, in the age in which we live. "One generation passeth away, and another generation cometh," but these principles like "the earth, abide forever." The spirit of slavery is coming more into contact every year with those great principles; and as they acquire a deeper hold on the mind the mind becomes more repellant to the system.

The opposition made to the institution in this land and this age, is not the ebullition of passion or excitement. It is the spirit of the age against it—the growth of centuries, the result of conflict, the fruit of liberty, the offspring of religion; and if anything may be predicted of the future, it is, that some how THE INSTITUTION OF SLAVERY MUST CEASE FOREVER.—Rev. Albert Barnes.

"WHERE WAS THE PROTESTANT RELIGION BEFORE LUTHER?"

During the reign of James the first, a coffee-house was set up near Temple-bar, London, by a number of Roman Catholic priests, who held public debates upon religion. One of them generally took the Protestant side, that he might defend it weakly, and at last seem to give it up. It happened one evening that they were debating on the antiquity of the church, or as the question was then put "where was the Protestant religion before Luther, or before the Reformation?" As any person was allowed to be present at these disputes a shoemaker's apprentice had stepped in to listen. At length, thinking that he could speak better upon the subject than the pretended Protestant, he asked whether he might have liberty to speak? They very courteously answered that he might. "Well then," said the lad, "I have but little to say, but I insist upon two things: that my opponent shall freely answer any questions I put to him; and also that he shall not be angry at what I ask him." These preliminaries being agreed to the boy said, with a significant look, to an old Jesuit, "Pray Sir when did you wash your face?" "What is that to you, you foolish boy!" angrily retored he. "Nay, Sir, you promised not to be angry;" "Why, true, I did.—Well, child, I washed my face this morning," "And pray, Sir, where was your face before you washed it?" "Where! why, just where it is now; where dost thou think it was?" "Aye, Sir," said the boy, "that is exactly the case. Christianity was always the same thing, but your church sullied and dirtied it for many years, in a most beastly manner. At the Reformation it was washed clean again, and is now where it was at first—in the Bible."

THE NEWLY-DISCOVERED PLANET NEPTUNE.

We have much gratification in being able to lay before our readers a notice of the first sight that has been obtained out of Europe; of the Planet Neptune, the discovery of which has occasioned a sensation in the scientific world scarcely surpassed since the days of Sir William Herschell, and equalled only by the discoveries of Leibnitz and Sir Isaac Newton. Lieut. Jacob is one of the most eminent in this department of science on this side, and perhaps at present in any part of India.—Bombay Times.

Sir.—It may probably interest some of your readers to be informed that the New Planet, Neptune, has been seen at this

place. It was seen as early as the 2d instant, and again on the 5th, when it appeared to have moved a little, but cloudy weather coming on, the observations could not be followed up until lately. It appears as a star of the 9th magnitude and is distinctly visible in a common night glass. It may easily be found, being 31 1-2 south Aguari, a star of 4th magnitude; and very near Mars which will pass it on the 4th May, being then about one 1-4 to the south. The observed places, which are only approximate are given below.

April	A. R.	Decl.	S.
2d at 17h. 22h.	6m. 55s.	12. 11m.	0s.
5	22 7 10	12 9 0	
25	22 9 8	11 59 47	
26	22 9 17	11 59 15	

The Planet is a little in advance of its predicted place, so that the elements will require some slight alteration.

Poona, 25th }
April, 1847. } W. S. JACOB.

By the extract which follows it will be seen that the Editor of the Bombay Times is mistaken in supposing that Lieutenant Jacob's is the first observation of the newly-discovered Planet that has been obtained out of Europe.

Lieut. Maury, Superintendent of the national Observatory, Washington, U. S. reports Oct. 24, 1846, his observation of the new planet, and concludes his notice with the following remarks in relation to this truly wonderful discovery.

The discovery of this planet may be considered the greatest achievement of theoretical astronomy. Astronomers had long since observed that Uranus suffered perturbations in his orbit, for which they could not account by any known cause of disturbance. They conjectured, indeed, that it might be owing to the attraction of a planet out upon the confines of the system, perhaps, but which was considered beyond their reach.

A Frenchman takes up the subject in his closet, and there, with the perfection of mathematical skill, creates his hypothetical planet, gives it mass, assigns an orbit and a period of revolution to it, and then sets it in motion at a distance in conceivably remote.

He tries his problem, varies his conditions, and tries again. At last the position, mass, orbit, motion and place are such that its attraction satisfies the anomalies of Uranus. Astronomers are astonished at his depth of research, and amazed with his results. He tells those at Berlin where to turn their telescopes; they point them according to his direction, and the new planet is there.

The probable distance of this new planet from the earth is not less than three thousand millions of miles, and its period of revolution upwards of two hundred years, perhaps nearly three times that of Uranus. Its discoverer thinks it the larger of the two.

PROGRESS OF THE TRANS-ATLANTIC TELEGRAPH.—If railways are working wonders in the U.S., the telegraph is outstripping them in achievements. Almost every state is now in instantaneous communication with New York. Merchants, both American and British, transmit their orders to their remotest agents, and even talk of throwing off a reel of submarine wires across the Atlantic. At any rate they already insulate them in their lakes and thread them through their rivers; New York, Washington, Pittsburg, Buffalo, Baltimore, Philadelphia, Washington, and the other cities of the Atlantic, being enabled by them to talk simultaneously with one another. The progress of electric communication is far more marvellous and immense than anything we know of in the mother country. Buffalo, Boston, and New York are comparatively next-door neighbours. Intelligence flies through the country every minute in flashes of electricity; the merchant negotiates a loan, or consummates a purchase with a customer in a market a hundred miles off, and journals distant a day's journey from Congress have its speeches and proceedings in print while the speaker is in possession of "the floor." The Americans can scarcely familiarise themselves with the wonders of this new creation of science.—Globe.

ICE COMPANY AT COLOMBO.—Pursuant to public notice, a meeting of gentlemen interested in the project of obtaining a supply of ice for the use of the Colony was held at the Queen's House, Colombo, on Tuesday the 25th May. His Excellency the Lieut Governor was called to the Chair. It was stated to the meeting that £900, (three fourths of the sum required for the undertaking) had already been subscribed.—The meeting appointed a Committee to "construct an Ice House, order out the ice and call upon the subscribers for such payments as may be necessary." It was intimated by the Chairman that so long as it was not required for public purposes, the old Magazine, on the Esplanade, would be at the service of the Committee for use as an ice house.

TRINCOMALIE A SHIPPING PORT.—We believe that some of the proprietors of Estates situated on the Mattle and Knuckles ranges of Hills, have been recently in correspondence with our Government relative to the communication between these districts and the Port of Trincomalie. The Planters we allude to appear to be determined if possible, to try the eligibility of the latter place for the shipment of their produce, in preference to Colombo, and have asked of our authorities that the line of road leading thereto be surveyed and reported on with a view to ascertain what outlay would be required to place the Bridges in proper repair. The Government have promptly responded to this call and Major Skinner is ordered at once to furnish a report on the subject, and should the task prove to be not a costly undertaking, the parties interested are assured that it shall be put in hand without delay.—Examiner.

JAFFNA MISSIONARY ALLIANCE.—The last monthly meeting of the Alliance was held at Manepy on Monday the 7th inst. There were 25 persons present, including ladies. The exercises were of a very interesting character. The Rev. Mr. Howland delivered the afternoon address on the *Moral Power of the Cross*, shewing that the success of the Gospel depends under God on the faithful exhibition of the Cross in the life and preaching of the ministers of Christ.

STEAM BOAT WANTED.—Tenders are invited by the Secretary of the Ceylon Agricultural Society for furnishing a Steam Boat of not less than 100 tons, to ply for three months in the straits of Manaar for the conveyance of coolies, to commence the 1st of September next.

DEATH OF THE HON. JOHN RODNEY.—We have to record the demise of this venerable gentleman, who for so many years filled the office of Chief Secretary to the Government of Ceylon. He died at Boulogne on the 8th inst. at the advanced age of 82.

FRESH WATER ON CORAL REEFS.—A correspondent of the Bengal *Hurkaru* declares that fresh water may generally be obtained from coral islands or reefs by digging through the loose or (as it is called) rotten coral to that of more solid formation which lies at about the sea level. He states that on penetrating this, fresh water is found in abundance.

OUR NEW GOVERNOR.

Lord Torrington accompanied by his Aid-de-Camp, the Aid-de-Camp of the Lieutenant Governor, and the Honorable Mr. Talbot, preceded by a carriage conveying Lady Torrington and the Honorable Miss Byng, arrived at Colombo at half past 3 o'clock on Saturday afternoon. The Troops were drawn up in line reaching from the south entrance to the Government House. On alighting, His Excellency was received by a guard of Honor of the Grenadier Company of the 37th Regiment under a salute of 17 guns.

Lady and Sir James Emerson Tennent, the Right Reverend the Bishop of Colombo, the Hon. J. Fraser, the Judges of the Supreme Court, the members of Council, the Civil and Military Officers of Government, and many of the principle inhabitants were also present.—At about half past four His Excellency proceeded to the Esplanade, where, in the presence of the troops and attended by the officers of the Government and a large number of the community of Colombo, Her Majesty's commission, appointing The Right Honorable Viscount Torrington Governor of Ceylon, was read by the Honorable the Colonial Secretary, at the termination of which, His Excellency proceeded to the Council room under a salute of Artillery.

Here the customary oaths were administered to His Lordship and the members of the Executive Council, by the Honorable the Chief Justice, at the conclusion of which His Excellency addressed those present as nearly as possible in the following words:

"I cannot allow the present opportunity to pass, without expressing to those I see around me, a few of the feelings which are at this moment uppermost in my mind.

It is my ardent wish that the task which I have now taken upon me may be accomplished to the advancement of the best interests of the Colony, and the welfare of all connected with it.

I trust to meet with the most hearty, the most cordial co-operation of every member of the Executive, in maturing and carrying out those plans and improvements which it has been my happiness to have confided to me by Her Majesty's Government.

To those gentlemen whom I may meet and have intercourse with, during my stay in this island, I will also express a hope that this day may not be remembered by them with any feeling of regret or disappointment.

Gentlemen, it is my most fervent hope that with the blessing of Divine Providence my Government may result to the lasting welfare of every interest connected with this colony."

FINANCIAL CHANGES.—RAILWAY.—Report says that our new Governor comes out armed with most important and comprehensive instructions with reference to the future financial arrangements of the Colony: the only positive change which is as yet known is the *Reduction of the Export Duty on Cinnamon to 2 1-2 per cent, with ten months notice!* This is said to be decided on.

We regret to learn that for the present the Ceylon Railway must be considered as in abeyance. The Home Government have determined on declining all guarantees to Colonial undertakings of the kind, and however much this may be regretted by us, we are not disposed to ascribe the resolution to any lack of sympathy with our wants but rather to endeavour to consider it as an act of proper caution.—*Examiner.*

We also hear that the Legislative Council is to be remodelled so as to bring the number of non-official members up to the mark of the Officials—and that property and income taxes are to supersede a good many others at present levied.—*Obs.*

THE AUDITOR GENERAL.—Mr. Mc Carthy the new Auditor General was sworn in yesterday, when the usual salute was fired.—*Times.*

[For the Morning Star.]

EXAMINATION OF THE BATTICOTTA SEMINARY.

On the 25th and 26th of May, the American Mission Seminary at Batticotta was examined in presence of the Faculty and Teachers and Committee and several other members of the Mission. Though the examination was continued through two days, on some of the studies it was necessarily brief. Those who feel interested in the welfare of the Seminary and in the great cause of Christian education in this heathen land, will rejoice to hear of its continued prosperity. The blessing of the Most High evidently rests upon it, in respect both to its temporal and spiritual welfare, and it is evidently one of the means by which a merciful God is effecting a great and radical change in the views and habits and religion of this people.

The Seminary has necessarily suffered on account of the absence of Doctor Ward and Mr. Cope. The latter however is expected shortly to resume his labors in connection with the Seminary. In the mean time the Native Teachers are becoming more and more qualified for the duties of their station; and the Principal of the Seminary reports that they have evidently felt deeply the responsibility that has devolved upon them in consequence of the absence of the gentlemen above mentioned, and that they have rendered him invaluable assistance in the work in which he is engaged.

The Seminary is divided into two departments; viz: the Normal and Classical. One hundred and ten lads were present at the examination. Several were absent on account of sickness.

The several Classes were examined in Arithmetic, English Grammar, Scripture History, Rhenius' Body of Divinity in Tamil, 3d and 4th Books of Euclid, Natural Philosophy, also, Abercromby's Intellectual Philosophy, Bacon's Novum Organum, Marshman's History of India, Goodrich's Church History, Analysis of the New Testament, General History, Analytical Reader, Putnam's Sequel and also in Tamil Classics.

Were there time, it would be interesting to specify many particulars respecting the examination, which did great credit both to the Teachers and pupils. The examination in Bacon's Novum Organum and on the first Chapters of Genesis by the Principal were deeply interesting to all present.

OVERLAND INTELLIGENCE.

[From England, April 24.]

In Parliament, the Factories' Bill, limiting the hours of labour, passed the second reading by a majority of 58.—A Grant of £100,000 was voted in support of education according to the Government scheme. Lord John Russell in a speech of more than two hours explained the details of the scheme. He declared that there "was no desire or intention to confer on the Church of England the education of the people, or to establish any other system than one of religious liberty, which would merely render aid to voluntary efforts on behalf of education. His Lordship expressed his decided aversion to secular instruction only, and contended that the state would neglect the greater half of its duty if it disregarded the religious instruction of the people." The present grant applies only to schools in which the authorised version of the Scriptures is used, and as the Roman Catholics exclude this version from use they exclude themselves from the benefit of this grant. The Government hoped, however after the expression of views that had been made on the subject to be able soon to bring in a Bill providing for Education in which the Roman Catholics would be included.—The Roman Catholic Relief Bill after an animated discussion, was passed over by a vote of 153 to 119.

Famine and sickness continue to prevail in Ireland causing an amount of private distress that is almost unparalleled in the history of the United Kingdom.—John W. Sterling, M. D. of New York, U. S. has addressed the Home Secretary of State describing an antidote he has discovered to the potato disease, which he declares he has used with complete success. The Formula is published in the Gardener's Chronicle for April 24.—The last Revenue Returns exhibit a remarkable increase in nearly every department. That of the Post Office, for the year is £52,000.

In Prussia, the first General Diet, under the new constitution, was opened on the 11th April by King Frederick William IV. His Majesty first congratulates his subjects upon the solemn nature of the occasion that had called them together, and then passes to an eulogy upon the paternal anxiety of his deceased father for his subjects and an explanation why the constitution had been so long deferred. He then points out the present situation of Prussia, and directs notice to those objects of public improvement which he regards as particularly deserving of attention, and concludes with the assurance of his reliance on the fidelity of his people, and his cordial desire to promote their truest interests.—Just before the opening of the Diet, several most important laws were promulgated.—Complete religious freedom is granted to all sects; publicity is given to the proceedings in the civil and criminal courts of justice; the freedom of the Press is under consideration, and the debates of the Diet, with the names of the speakers are open to publication.—"It is impossible not to regard this new Prussian Constitution as laying the foundation of the political life of Germany; and it cannot be forgotten that it is the first time in the history of the world that an absolute sovereign has spontaneously made such a great concession to public opinion and to the principles of constitutional liberty."

In Spain, the young Queen, with a firmness beyond her years, has dismissed the old and constituted a new Ministry pledged to constitutional Government. An amnesty has been proclaimed, and an arrangement concluded with the British and Portuguese Governments to put down the insurrection in Portugal. The intriguing members of the Queen's household, who were in the interest of the Queen-mother have been summarily dismissed, and it had been decided that the Queen-mother should not be allowed to re-enter Spain and that if she should persist in doing so she should be placed under arrest

Since these events Queen Isabella has received in public numerous manifestations of popular favor.

In Italy the Pope is opposed in his plans of Reform by the Austrian Government, and it is stated that Cardinal Gizzi, secretary of State, and some other principal functionaries of the Papal Court have offered their resignations in consequence of not being able to act as they think right.

The differences between the Greek and Turkish Governments are unsettled and all diplomatic relations between the two countries were suspended.

Large subscriptions for the relief of the Irish had been made in the United States—and the Sultan of Turkey had given a donation of £1000 for the same object.

A desperate battle was fought at Buena Vista on the 23d of March between the Mexican and United States forces. The engagement lasted more than 24 hours and the losses on both sides were great,—that of the Mexicans said to be 4,000 killed and wounded, and that of the Americans 700. After the battle both Generals were glad to retire. General Taylor fell back upon Monterey, and Santa Anna retired to Agua Nueva, a distance of 10 miles.—On the other side Vera Cruz had been invested by the American troops and squadron by sea and land without opposition. The garrison was closely shut up—their supplies cut off, and it was anticipated that they would shortly be obliged to surrender.

[For the Morning Star.]

SCRIPTURE ILLUSTRATION.—No. 2.

"In the morning sow thy seed, and in the evening withhold not thine hand; for thou knowest not whether shall prosper, either this or that, or whether they both shall be alike good." Ecclesiastes xi. 6.

In the year 1817 or 1818, I established a school in the populous village of Pannaly, where I employed a rigidly heathen schoolmaster, on condition that he would conduct himself according to certain Rules given for the management of Mission schools. The two-fold reason for employing such a man as teacher, was, that there were none but idolaters in the village, and at that period no idolater would send his children to a Christian Schoolmaster. The teacher, being a brother to the headman of the village, succeeded in collecting about forty children, and conducted his school with a good degree of efficiency. Being brought under a weekly course of instruction for his own benefit, beside being in attendance on the Sabbath with his pupils, he made commendable progress in the knowledge of Christianity, and admitted its superiority to Hinduism, but without conforming his life to its precepts.

On my return to Tillipally, in the year 1841, I found that the school in Pannaly had for several years, been suspended. On making inquiries in reference to its re-establishment, the teacher whom I employed in 1818 made his appearance as a candidate for the schoolmaster's office. But, regarding him as a confirmed Hindu, I declined his services, and employed a man educated at Batticotta and who was professedly a Christian. The school however failed, through want of influence on the part of the teacher to obtain pupils. I was then brought to the alternative, either to abandon the village, so far as school education is concerned, or to employ the Hindu teacher of former years. I chose the latter, and the school soon revived—being attended by children of both sexes, who made comparatively satisfactory progress in their studies. About two years ago, this man was evidently brought under the influence of Gospel truth. This appeared by the interest he manifested in the subject at the weekly meeting for schoolmasters, and by the manner in which he taught his school. In May 1846, he made a public renunciation of Hinduism, and joined the Christian Congregation as a candidate for baptism and Churchmembership. On the 28th of March 1847, he made a public profession of his faith in Christ, and was, by baptism, received as a member of the Christian Church in regular standing.

Though cautious in the admission of members,—perhaps an extreme, in consequence of the numerous apostacies I have witnessed, I have derived much satisfaction and encouragement from the case here related.

From the history which this man has given me of the operations of his own mind, it would seem, that the seed sown "in the morning," thirty years ago, *germinated*. It blasted the man's hopes, as a Hindu, and induced him to neglect the expensive and troublesome usages of idolatry.

But had I withheld my "hand in the evening" that is after my return to the station in 1841, it is difficult to perceive how "the full corn," "the ear," or "the blade" could have been successfully cultivated. Hence the wisdom of the injunction, "In the morning sow thy seed, and in the evening withhold not thine hand," &c. The foregoing is one of a series.

The whole Province is a garden sown; and if those whose privilege it is to labor in this part of the vineyard, withhold not their hand, they may confidently expect to see on every side, "trees of righteousness the planting of the Lord that he may be glorified."

Tillipally, 7th June, 1847.

D. POOR.

ACKNOWLEDGEMENT

OF SUBSCRIPTIONS RECEIVED SINCE OUR LAST.

A. Ponnampalam, Esq. Colombo 1 Copy
Mr. Luther Lawton, Kandy 20 "